

[Peter Nielsen.]

køre med to skattesystemer. Vi bliver nødt til at have forskellige skalaer; det er ganske klart, at skatteydere med stigende indkomster, der skal betale samtidighedsskat, må have en lempeligere skala end de skatteydere, der kan vente halvandet år. Men samtidig har vi haft diskussioner i det høje ting om, at vi skal forenkle administrationen. Hvad tror man vi ville hævne i, hvis vi begyndte med dette? Der er jo ikke noget andet land, der har prøvet sådan noget.

Man kan selvfølgelig indføre forudbetaling af skat, vi har jo prøvet den vej. Før i tiden var det således, at kun forfaldne, betalte skatter kunne fradrages i næste års indkomst, men så gik vi over til, at betalte skatter, selv om de ikke var forfaldne, kunne fradrages. Jeg sagde dengang, at vi havde såmænd ikke noget imod dette, men vi advarede skatteyderne og sagde, idet jeg kan huske, jeg citerede J. P. Jacobsen — han har ganske vist sagt det i en anden forbindelse —:

„det bødes der for i lange år, som kun var en stakket glæde.“

Jeg tror, at mange, der har benyttet sig af forudbetalingsadgangen, forstår, at bordet fanger, og nu er de nødt til at blive ved. Men vi kunne jo udvide denne ordning således, at man kunne fradrage skatter, der ikke er pålignet, men man ved ikke engang, hvor meget det drejer sig om. Man kan kalde det frivillig kildeskat, men hvad vil det betyde efterhånden, selv om man indfører valgfrihed? Det vil betyde, at de, der har penge, vil kunne mingelere på den ene eller anden måde, men de mennesker — og dem er der nu mange af her i Danmark — der må leve fra hånden i munden, vil komme til at betale gildet.

Hvorfor så også skabe et så ejendommeligt kunstprodukt? Var det ikke, fordi det var fra folketingets talerstol, ville jeg sige misfoster. Hvorfor dog lave et sådant kunstprodukt, når vi kan tage den helt enkle, reelle kildeskat, som man har i andre lande?

Vi skal nu i gang med forhandlingerne om en skattereform, og vi skal gå fordomsfrit ind til de forhandlinger; vi vil blot have et retfærdigt skattesystem, der ikke skal plage folk mere end højest nødvendigt, og vi kan ikke se anden vej, end at nu må vi forhandle på grundlag af regeringens kildeskattelovforslag. Det er den enkle, lige og retfærdige vej.

Man har ikke fra de øvrige partier nogen som helst form for alternativ. Det er som sagt teoretiske kunstprodukter, man kommer med. Vi kan forhandle om, hvordan vi teknisk skal gøre det, og vil man have tekniske ændringer til kildeskatteforslaget, all right, dem kan vi forhandle om, men forhandlingerne fra vor side kommer nu til at foregå udelukkende på grundlag af regeringens kildeskattelovforslag.

Føged: Det er nu tredje gang, regeringen fremsætter et forslag til kildeskat, og det er tredje gang, det kommer i en ændret form. De foregående udvalgsarbejder må således ikke have været helt omsonst, og forhåbentlig kan et fornyet udvalgsarbejde bringe os endnu nærmere til et fornyet skattesystem. De mange skattereformforslag, som er kommet fra de forskellige partier, vidner jo også om, at der er behov for ændringer; det erkender man i alle partier.

Vort nuværende system opfylder ikke de krav, som den enkelte skatteyder stiller til et skattesystem. Man lægger mærke til, at man fra regeringens og regeringsrepræsentanters side bruger forskellige hårde udtryk om vort nuværende skattesystem. Hr. Peter Nielsen brugte nu udtrykket „vort fortvivlende skattesystem“, og for få dage siden blev det udtalt heroppe fra talerstolen, også af en socialdemokrat, at det var et „idiotisk“ skattesystem. Jeg synes sådan set, at man slår sig selv en lille smule oven i hovedet, når man tager i betragtning, at det dog er socialdemokratiet, der har haft den politiske ledelse og regeringen siden 1953, og at man på visse tider har haft et ubetinget flertal, man kunne arbejde med. Derfor falder det tilbage på regeringen, at vi stadig har et sådant system.

Vort nuværende system opfylder altså ikke de krav, vi ønsker det skal opfylde. Vi ønsker, at det skal være enkelt, det skal være let overskueligt, og det skal indeholde sådanne regler, at den enkelte selv kan overse, hvilke skattemæssige krav han vil blive stillet over for. Og systemet skulle også helst — ja, det skal det — fremme investering og opsparing. Det skattereformforslag, som venstre har udarbejdet, opfylder disse krav. (*Finansministeren* [Henry Grünbaum]: Hvor er det?). Ja, den højtærede finansminister skal nok få det tilsendt ved lejlighed.